

mand Chr. Thomsen op i Telefonen for at tale med ham om Sagen. Ogsaa overfor mig erklærede Thomsen, at de ikke havde nogen Lejlighed at anvise Manden, skønt Sogneraadet havde ladet opføre et Hus til Brug for husvilde. Jeg forespurgte derefter, om det var rigtigt, at han havde sagt til Manden, at de ikke kunde anvise andre Steder end Ligkapellet, hvilket Thomsen indrømmede og tilføjede, at det havde han hørt havde været taget i Brug i en anden Kommune til en husvild Familie, ganske vist kun for en kort Tid. Jeg foreholdt Thomsen det uforvarselige i at benytte et saadant Sted til dette Brug, hvilket han indrømmede — men naar de ikke havde andet! ... Jeg gjorde derefter Thomsen opmærksom paa et Hus, der var ledigt paa det Tidspunkt, og bad ham gøre sin Indflydelse gældende hos vedkommende Ejer, saa Manden midlertidig kunde faa Lov at flytte derind, og saa vidt mig bekendt opnaaedes der en Ordning paa denne Maade.

Svendborg, den 9. November 1920.

C. Tønnesen,

Redaktionssekretær,

Sydfyns Socialdemokrat.“

Se, den Maade, hvorpaa denne Telefonsamtale er gengivet her, er jo noget forskellig fra den Maade, hvorpaa den fremtræder i det ærede Medlems Form. Naar jeg har bestridt det ærede Medlems Gengivelse, er det ogsaa paa Grund af noget andet af det, som det ærede Medlem oplæste, idet det nemlig der siges, at Sogneraadets formand udtalte, at ellers kunde man jo sende Manden hjem til hans Forsørgelseskommune. Dertil svarer Tønnesen: „Det har I ikke Lov til“.

Sogneraadets formand: „Det er jo, hvad I gør i Svendborg Kommune. Byraadet vedtog jo i forrige Møde at sende en Familie til Tved.“

Tønnesen: „Ja, det kan gerne være, jeg var ikke til Stede“.

Denne Telefonsamtale har ikke været ført nogen Sinde. Enhver, der har med kommunale Forhold i Købstæderne at gøre, ved, at vi i Byraadene slet ikke tager Stilling til Forsørgelsessspørgsmaal, at det er overladt til Fattigudvalget og Forsørgelsesinspektøren at ordne disse Sager, og at der ingen Sinde i Byraadet er taget Stilling til, om en Familie skulde sendes hjem til Forsørgelseskommunen. Hvad dette specielle Tilfælde angaar, har jeg henvendt mig til Forsørgelsesinspektøren i Svendborg, der atter har henvendt sig til Sogneraadets formand i Tved, og ingen af dem kender noget til,

at der i 1920 er hjemsendt nogen Familie fra Svendborg til Tved. Der er i 1917 — altsaa ikke efter forrige Byraadsmøde, som Sogneraadets formand siger — hjemsendt en husvild Familie, for hvis Fattigunderstøttelse der er ydet fuld Refusion, men denne Hjemsendelse skete efter Aftale mellem Sogneraadets formand, Forsørgelsesinspektøren og den paagældende Mand, og der var fuldkommen Enighed mellem dem alle om, at Hjemsendelsen skulde finde Sted.

Naar det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) er godtroende nok til her i Tinget at fremføre en saadan konstrueret Telefonsamtale som denne her for at bruge den til at bevise, at jeg farer med Usandhed og fører løs og uvederhæftig Tale her i Tinget, vil jeg sige til det ærede Medlem, at han skal en anden Gang være mere forsigtig med, hvad han gør, inden han render efter den første den bedste Udtalelse af en tilfældig Sogneraadets formand. Forholdet er det at vi ogsaa kan skaffe Oplysninger, og jeg for mit Vedkommende fører ingen Sinde noget frem her i Tinget, uden at jeg er sikker paa, at det er rigtigt, uden at jeg har Beviserne derfor i Haanden eller kan skaffe dem frem, saaledes som det ogsaa er sket i dette Tilfælde. Det ærede Medlem maa vide, at naar han fører saa løs og uvederhæftig Tale som i dette Tilfælde, virker det tilbage paa ham selv. Jeg vil haabe, at han gennem sine Forsøg paa saavel i denne som i den tidligere Sag, der har været fremført her, at forsvare inhumane Sogneraad i den Valgkreds, han repræsenterer, maa lære at være forsigtig med Beskyldninger for Usandfærdighed. Derved vil han tjene sig selv bedst.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) har Ordet for en kort Bemærkning.

Jensen (Broby): Jeg vil blot sige til det ærede Medlem Hr. P. Andersen, at jeg vil trygt overlade til de ærede Medlemmer, som er til Stede, at dømme os imellem. Jeg har mine Oplysninger fra Sogneraadet og fra Sogneraadets formand, og jeg sætter trygt deres Oplysninger imod dem, der er givet af Redaktionssekretæren ved „Sydfyns Socialdemokrat“.

Formanden: Da det vil være umuligt at tilendebringe Finanslovsforslagets første Behandling i Aften, skal jeg her afbryde Forhandlingerne og ansætte næste Møde til i Morgen, Fredag den 12. November, Kl. 12 med følgende Dagsorden: